

landet, tjenestemændene i udenrigstjenesten, fordi de nyder exterritorialitetsret i opholdsstaten, og de grønlandske tjenestemænd, fordi der ikke opkræves indkomst- eller formueskat på Grønland.

Det synes imidlertid urimeligt, at disse danske statsborgere, der under deres ophold udenfor landet på det nøjeste er knyttet til det danske samfund, ikke skulle være undergivet skattepligt til den danske stat på lige fod med landets øvrige borgere, og dette forhold foreslås ændret. Som særligt undtaget fra indkomstskattepligten anfører forslaget dog selve tjenestevederlaget. Denne undtagelse er ikke principielt, men kun praktisk begrundet, idet den er foranlediget af det faktum, at disse tjenestemænds lønninger nu er fastsat under forudsætning om den bestående skattefrihed. Hvis man derfor vil inddrage tjenestevederlaget under beskatningen til staten, må dette vederlag billigvis forhøjes tilsvarende, og den provenuforøgelse på statsskattekontoen, der ville fremkomme ved tjenestevederlagets inddragelse under beskatning, ville da blive afbalanceret af en tilsvarende udgiftsforhøjelse på lønningskontoen. Den nævnte begrænsede skattefritagelse gælder kun, så længe tjenstgørelsen i udlandet vedvarer og medfører opgivelse af bopæl her i landet. Ophold på midlertidig orlov her i landet kan ikke betragtes som afbrydelse af tjenstgørelsen i udlandet.

Reglen er iøvrigt udformet således, at den begrænsede skattefritagelse indtræder straks fra begyndelsen af den efter flytningen til udlandet følgende måned og effektueres gennem en nedsættelse af den løbende indkomstansættelse med den heri medregnede indtægt, som efter sin art fremtidig bortfalder i anledning af tjenestens overtagelse. På den anden side indtræder den fulde skattepligt, når den pågældende vender hjem, straks ved begyndelsen af den efter hjemkomsten følgende måned; ved ansættelsen bortses der fra den i det forudgående indkomstår oppebårne lønindtægt af tjenesten i udlandet, men den pågældende ansættes på den anden side af de indtægter, der må anses at træde i stedet herfor, idet man for såvidt anvender reglerne om ansættelse af tilflyttere, jfr. forslaget § 25, stk. 1. På tilsvarende måde forholdes der i fornødent omfang ved ansættelsen for det følgende skatteår.

Til § 20.

Bestemmelsen fastslår, at Grønland og Færøerne i forhold til forslaget bestemmelser skal betragtes som udland med de nedenfor nævnte undtagelser.

På Grønland kendes ikke indkomst- og formuebeskatning. For Færøernes vedkommende har indkomstbeskatningen været gennemført efter særlige regler, dels som skat til opholdskommunen, dels som skat til amtskommunen, og forholdet er nu dette, at den personlige beskatning på Færøerne efter loven om Færøernes hjemmestyre af 23. marts 1948 er blevet et færøsk særانliggende.

Det er altså i sammenspil med reglen i § 20, at den foran omtalte bestemmelse i § 19, nr. 3, fører til skattepligt for de grønlandske tjenestemænd. Da tjenestemændene på Færøerne ikke er skattefri på opholdsstedet, således som tjenestemændene i udenrigstjenesten og på Grønland, men underkastes den færøske indkomstbeskatning med hensyn til deres fulde indkomst af enhver art, har man ved bestemmelsen i 2. punktum fastslået, at den særlige skattepligt for tjenestemænd i udlandet dog ikke gælder for statstjenestemænd på Færøerne.

Undtagelse gælder endvidere efter forslaget § 54 om skattenedsættelse for selskaber, der har indtægt fra virksomhed i udlandet.

Til § 21.

Begrænset indkomstskattepligt for i udlandet boende personer er efter de nugældende regler for statsskattens vedkommende hjemlet, for såvidt de pågældende

- a) er ejere eller brugere af fast ejendom her i landet,
- b) nyder indtægter af fideikommiskapitaler, herunder af i henhold til loven om ophævelse af len og stamhuse båndlagte successorfonds,
- c) er personlig ansvarlige udøvere af eller deltagere i en fra et fast driftssted her i landet udøvet erhvervsaktivitet, eller
- d) som kommanditister eller partredere deltager i et her i landet hjemmehørende selskab.

Kommuneskattelovens regler om skat til erhvervskommunen (lovens § 29, jfr. § 18) falder ikke helt sammen med de fornævnte for statsskattepligten gældende regler og pålægger således en udlænding erhvervsskattepligt, såfremt han er medlem af bestyrelse,